

ДИЛЯН БЕНЕВ ДИАГНОЗА

chitanka.info

Тъкмо излизах от нас, когато моят приятел ми се обади по телефона да сме се почерпили. Казах добре. А можех ли да отговоря иначе?... Щом смисълът ни в този век се свеждаше само до подобен род удоволствия. Не можех! И логично след десет минути се видяхме. Но за моя почуда той дойде с една жена. Стана ми приятно. Обичах изненадите. Дали за хубаво или не, те все пак тонизираха битието ни. Запознах се с нея и тръгвайки по булеварда, моят човек ме запита къде можем да отидем наблизко и да вечеряме. Той щял да плати. Ясно е, че веднага се ориентирах и бързо ги заведох на едно място. Там не бях ходил, но винаги съм искал да вляза, за да се почувствам и аз като другите — в крак с времето!

Беше двуетажна къща — превърната в частен ресторант. Чиято категория се повишаваше най-вече от това, че беше на много удобно място. За разлика от географското ни място на народ, заради което почти винаги сме губили битката да бъдем защитени и да живеем посвоему. И така, в търсене къде да седнем, едва си намерихме място на партерния етаж. Там, гледайки менюто, си поръчахме вино и две мезета. После бързо ни сервираха и вдигнахме тост. Мадамата, въпреки че беше на средна възраст, си беше симпатична. Пък и доста доволна изглеждаше. Разбира се, до момента, в който не усети, че двамата с моя приятел гледахме повече сервитьорката. А тя си беше истинско бижу! Съвсем млада и тъй физически издържана, че спокойно би могла да работи и в някоя къща с червен фенер. Навярно повечето клиенти идваха тук най-вече заради нея — за да перифразирам поговорката, че апетитът идва не само с яденето, но и с гледането. Сетне с него от страх да не би случайно дамата до нас да се обиди, се обърнахме окончателно към нея. А тя се оказа много разговорлива и добродушна. И в този потоп на мисли и закачки моят човек ненадейно ми каза дискретно на ухото дали може да дойде с нея у нас. Казах, че щом е за приятел — винаги! Не след дълго тръгнахме и бяхме за нула време вкъщи.

Изкарах бонбони и водка. Пуснах хубава музика. Настаних ги любезно в хола. Момичето съвсем се отпусна. Нали идваше от провинцията. Още повече, разведена. Дошла на курс в столицата. Вечер като тази за нея можеше да бъде само дар от Всевишния! Но когато след малко мислех да ги оставя насаме, изведнъж телефонът звънна. Беше една моя изгора, която искаше да дойде. Казах й, че е

невъзможно — с гости съм, които ще останат до късно. Но тя продължаваше да упорства. И в този миг, щом разбра кой се обажда, мойт приятел директно ме апострофира, че нямало проблем и можела да заповяда. Буквално бях слисан! Нима искаше да правим групов секс?!... Но като ме убеди, че не е такъв, а просто от любопитство желаше да я види (нали навремето покрай него я хванах) — и казах да идва. Така тя пристигна. Макар и вече полунощ. Поканих я в стаята. Отстъпих ѝ креслото. Напълних ѝ чашата. Щом отпи половината, започна с тонус да говори, предимно с моя човек. Доста го впечатли. Не беше я виждал отдавна и си бе изградил една представа за нея главно от приказките ми за моите интимности с нея. Е, че няма само той да се хвали! — въпреки че аз не можех да се сравнявам с него. И ставайки вече късно, усетил момента, тихичко казах на моята да отидем в другата стая, че да ги оставим двамата да си свършат най-важното, както и ние него. Че ако не е то, заради което какви ли не ги вършим — аман от живота ни! С това одобриха жеста ни. Веднага се изнесохме. После набързо през банята. А когато и другите минаха оттам, мисълта ми за секс необуздано напираше. А туй, да го правим с моя приятел в две съседни стаи едновременно — съвсем ме разпалваше! Сетне в леглото с нея започнах с голяма страст. Ала за учудване след всяка следваща минута тя стоеше като труп. Ни вопъл, ни стон.

Много се смутих. Обаче, без да се замислям, че да не се изложа и да ми отиде честта по дяволите, продължих със същата страст, когато след няколко минути, за моя върховна награда, охкаше само жената от другата стая. Туй двойно ме довърши! Веднага извадих кондома, запалих цигара и седнах на леглото. Бях най-малко на себе си. И питайки я защо се получи така, тя неволно ми каза, че имала психически проблем и взимала някакви хапчета, които удряли най-вече по либидото ѝ. Но не можела да ги откаже. От пристрастеност вече. Пък и лекарят не давал. А била влюбена в мен.

Направо обезумях! Тези хапчета, убиващи цялата ѝ същност, за да жегнат и по мен, бяха в пълен унисон с тези от горе, КОИТО, С ПОМОЩТА СИ В ЕДНО НИ УДРЯХА МНОГО ПОВЕЧЕ В ДРУГО ПО ЕДИН ПРЕФИНЕН НАЧИН. И ДА СМЕ ДОВОЛНИ НА ТОВА!

* * *

Когато рано сутринта двамата си тръгнаха, а след тях и моята, тя поиска отново да се видим, но повече не се видяхме.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.